

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 13. junija 2017¹

„Predhodno odločanje — Člen 143 PDEU — Težave s plačilno bilanco države članice — Finančna pomoč Evropske unije — Memorandum o soglasju, ki sta ga sklenili Evropska unija in država članica prejemnica — Socialna politika — Načelo enakega obravnavanja — Nacionalna zakonodaja, s katero je prepovedano hkratno prejemanje javne starostne pokojnine in dohodkov iz opravljanja dejavnosti za javno institucijo — Različno obravnavanje oseb, katerih trajanje mandata je določeno z ustavo, in poklicnih sodnikov“

V zadevi C-258/14,

katero predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Curtea de Apel Alba Iulia (pritožbeno sodišče v Albi Iuliji, Romunija) z odločbo z dne 3. aprila 2014, ki je na Sodišče prispela 26. maja 2014, v postopku

Eugenia Florescu,

Ioan Poiană,

Cosmina Diaconu, ki nastopa kot dedinja Mircee Bădile,

Anca Vidrighin, ki nastopa kot dedinja Mircee Bădile,

Eugenia Elena Bădilă, ki nastopa kot dedinja Mircee Bădile,

proti

Casa Județeană de Pensii Sibiu,

Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale,

Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale,

Statul român,

Ministerul Finanțelor Publice,

SODIȘČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, A. Tizzano, podpredsednik, R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, J. L. da Cruz Vilaça, E. Juhász, predsednika senatov, M. Berger, A. Prechal, predsednici senatov, in E. Regan, predsednik senata, A. Rosas, A. Borg Barthet (poročevalec), M. Safjan, D. Šváby in E. Jarašiūnas, sodniki,

¹ — Jezik postopka: romunščina.

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodna tajnica: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 11. oktobra 2016,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za E. Florescu in I. Poiano ter C. Diaconu, A. Vidrighin in E. E. Bădilă, ki nastopajo kot dedinje M. Bădile, D. Târșia, odvetnik,
- za Casa Județeană de Pensii Sibiu D. Aldea in I. Stan, agenta,
- za romunsko vlado R. H. Radu, A. Wellman, M. Bejenar, agenti,
- za grško vlado K. Georgiadis in S. Papaioannou, agenta,
- za madžarsko vlado M. Z. Fehér, agent,
- za Evropsko komisijo J.-P. Keppenne, H. Krämer, I. Rogalski, in L. Nicolae, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 21. decembra 2016

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 6 PEU, 110 in 267 PDEU, členov 17, 20, 21 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), memorandumu o soglasju med Evropsko skupnostjo in Romunijo, sklenjenega 23. junija 2009 v Bukarešti in Bruslju (v nadaljevanju: sporazum o soglasju), načela pravne varnosti, načel učinkovitosti in enakovrednosti ter člena 2(2)(b) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Eugenio Florescu in Ioanom Poiano ter Cosmino Diaconu, Anco Vidrighin in Eugenio Eleno Bădilă, ki nastopajo kot dedinje Mircee Bădile, na eni strani ter Casa Județeană de Pensii Sibiu (deželni pokojninski sklad v Sibiuu, Romunija), Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale (nacionalni sklad za pokojnine in druge pravice socialne varnosti, Romunija), Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale (ministrstvo za delo, družino in socialno varstvo, Romunija), Statul român (romunska država) in Ministerul Finanțelor Publice (ministrstvo za javne finance, Romunija) na drugi glede pravic do starostne pokojnine.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba (ES) št. 332/2002

3 Uredba Sveta (ES) št. 332/2002 z dne 18. februarja 2002 o ustanovitvi aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 10, zvezek 3, str. 81), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 431/2009 z dne 18. maja 2009 (UL 2009, L 128, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 332/2002), določa ureditev, ki se uporablja za aranžma o medsebojni pomoči iz člena 143 PDEU.

4 Člen 1 te uredbe določa:

„1. Ustanovi se aranžma Skupnosti za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči, ki omogoča odobranje posojil eni državi članici ali več, ki ima težave glede bilance tekočih plačil ali pretoka kapitala, ali pa obstaja nevarnost, da bi v tovrstne težave zašla. Samo države članice, ki še niso sprejele eura, lahko dobijo pomoč v okviru tega aranžmaja Skupnosti.

Terjatve iz posojil, ki se odobrijo državam članicam po tem aranžmaju, so načeloma omejene na 50 milijard EUR.

2. V ta namen ima Komisija v skladu z odločitvijo, ki jo sprejme Svet na podlagi člena 3[,] in po posvetovanju z Ekonomsko-finančnim odborom, pooblastilo, da v imenu Evropske skupnosti sklene pogodbo o najemu posojila na trgih kapitala ali pri finančnih institucijah.“

5 Člen 3 navedene uredbe določa:

„1. Aranžma za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči lahko izvaja Svet na pobudo:

- (a) Komisije, ki deluje v skladu s členom 119 Pogodbe, v soglasju z državo članico, ki prosi za financiranje Skupnosti;
- (b) države članice, ki ima težave glede svoje bilance tekočih plačil ali pretoka kapitala, ali pa obstaja nevarnost, da bi v tovrstne težave zašla.

2. Država članica, ki zaprosi za srednjeročno finančno pomoč, skupaj s Komisijo oceni svoje finančne potrebe in predloži osnutek programa za uravnoteženje plačilne bilance Komisiji in Ekonomsko-finančnemu odboru. Svet po preučitvi razmer v zadevni državi članici in programa za uravnoteženje plačilne bilance, priloženega vlogi, praviloma na istem zasedanju določi:

- (a) ali se odobri posojilo ali ustrezen finančni aranžma, njegovo višino in povprečno trajanje;
- (b) pogoje ekonomske politike, ki so povezani s srednjeročno finančno pomočjo in so potrebni za ponovno vzpostavitev ali zagotovitev trajne uravnoteženosti plačilne bilance;
- (c) način izplačevanja posojila ali finančnega aranžmaja, ki se praviloma sprost ali črpa v zaporednih obrokih, pri čemer se vsak obrok sprost po preverjanju rezultatov, doseženih pri izvajanju programa glede na zastavljene cilje.“

6 Člen 3a Uredbe št. 332/2002 določa:

„Komisija in zadevne države članice sklenejo memorandum o soglasju, v katerem so podrobneje opredeljeni pogoji, ki jih je določil Svet v skladu s členom 3. Komisija o memorandumu o soglasju obvesti Evropski parlament in Svet.“

Odločbi 2009/458/ES in 2009/459/ES

7 V skladu s členom 1 Odločbe Sveta 2009/458/ES z dne 6. maja 2009 o odobritvi vzajemne pomoči Romuniji (UL 2009, L 150, str. 6) Unija odobri vzajemno pomoč Romuniji na podlagi člena 143 PDEU. Poleg tega v skladu z Odločbo Sveta 2009/459/ES z dne 6. maja 2009 o zagotovitvi srednjeročne finančne pomoči Skupnosti Romuniji (UL 2009, L 150, str. 8) da Evropska unija Romuniji na voljo srednjeročno posojilo v višini največ 5 milijard EUR.

8 Člen 2(1) in (2) Odločbe 2009/459 določa:

„1. Komisija pomoč upravlja v skladu z zavezami Romunije in priporočili Sveta, zlasti priporočili za posamezne države v okviru izvajanja nacionalnega programa reform in konvergenčnega programa.

2. Komisija se po posvetovanju z [Ekonomsko-finančnim odborom] z organi Romunije dogovori o posebnih pogojih gospodarske politike, povezanih s finančno pomočjo, kot je določeno v členu 3(5) [te odločbe]. Ti pogoji se določijo v memorandumu o soglasju v skladu z zavezami in priporočili iz odstavka 1. [...]“

9 Člen 3(5) Odločbe 2009/459 določa:

„Izplačilo vsakega nadaljnjega obroka se izvrši na podlagi zadovoljivega izvajanja novega gospodarskega programa vlade Romunije, ki bo vključen v konvergenčni program Romunije, nacionalni program reform in zlasti posebne pogoje gospodarske politike, določene v memorandumu o soglasju. Ti med drugim vključujejo:

- (a) sprejetje jasno določenega srednjeročnega fiskalnega programa, namenjenega zmanjšanju javnofinančnega primanjkljaja na stopnjo, ki ni višja od referenčne vrednosti 3 % [bruto domačega proizvoda (BDP)] iz Pogodbe, do leta 2011;
- (b) sprejetje in izvrševanje spremenjenega proračuna za leto 2009 (do drugega četrtletja leta 2009), katerega cilj je javnofinančni primanjkljaj v višini največ 5,1 BDP v smislu evropskega sistema računov [(SEC 95)];
- (c) nominalno zmanjšanje sredstev za plače v javnem sektorju v primerjavi z rezultatom iz leta 2008 z odpravljanjem povečanj plač v javnem sektorju (skupno 5 % v nominalnem smislu), načrtovanih za leto 2009 (ali enakovrednim nadaljnjim zmanjševanjem zaposlovanja), in z omejevanjem zaposlovanja v državni upravi, vključno z zamenjavo le enega od sedmih odhajajočih uslužbencev;
- (d) dodatna zmanjšanja porabe za blago in storitve ter subvencij za javna podjetja;
- (e) izboljšanje upravljanja proračuna s sprejetjem in izvajanjem zavezujočega srednjeročnega fiskalnega okvira, vzpostavitev omejitev za popravke proračuna med letom, vključno s fiskalnimi pravili ter ustanovitvijo fiskalnega sveta za zagotovitev neodvisnega in strokovnega pregleda;
- (f) reforma sistema plač v javnem sektorju s poenotenjem in poenostavitvijo plačilnih lestvic ter reformo sistema bonusov;

(g) sprememba ključnih parametrov pokojninskega sistema s prehodom k indeksiranju pokojnin na potrošniške cene namesto na plače, s postopnim zviševanjem upokojitvene starosti nad zdaj načrtovano mejo, zlasti za ženske, ter postopnim uvajanjem pokojninskih prispevkov za skupine javnih uslužbencev, ki so zdaj izključene iz plačevanja takih prispevkov;

[...]“

Memorandum o soglasju

- 10 V točki 5 memoranduma o soglasju je določeno, da se izplačilo vsakega obroka finančne pomoči, ki jo je Unija odobrila Romuniji, izvrši na podlagi zadovoljivega izvajanja gospodarskega programa vlade Romunije. V točki 5(a) memoranduma o soglasju je med pogoji, ki so povezani s to pomočjo, predvideno „zmanjšanje sredstev za plače v javnem sektorju“, medtem ko je v isti točki pod (b), četrti odstavek, navedeno, da bodo „za dolgoročno izboljšanje javnih financ preoblikovani ključni parametri pokojninskega sistema“.
- 11 Točka 5(d) tega memoranduma o soglasju, naslovljena „Strukturna reforma“, vsebuje priporočila v zvezi z ukrepi za izboljšanje uspešnosti in učinkovitosti javne uprave, za povečanje kakovosti javne uprave na več področjih, zlasti kar zadeva strukture odločanja, delitev odgovornosti med institucijami, notranjo organizacijo glavnih ministrstev, področje uporabe in odgovornost glede izvajanja ter ustreznost števila osebja in upravljanja človeških virov.

Direktiva 2000/78

- 12 V skladu s členom 1 Direktive 2000/78 je njen namen opredeliti splošni okvir boja proti diskriminaciji zaradi vere ali prepričanja, hendikepiranosti, starosti ali spolne usmerjenosti pri zaposlovanju in delu, zato da bi se v državah članicah uresničevalo načelo enakega obravnavanja.
- 13 Člen 2(1) in (2) te direktive določa:
- „1. V tej direktivi ‚načelo enakega obravnavanja‘ pomeni, da ne obstaja nikakršna neposredna ali posredna diskriminacija zaradi katerega od razlogov iz člena 1.
2. V smislu odstavka 1:
- (a) se šteje, da gre za neposredno diskriminacijo, kadar je, je bila ali bi bila oseba obravnavana manj ugodno kakor neka druga v primerljivi situaciji zaradi katerega od razlogov iz člena 1;
- (b) se šteje, da gre za posredno diskriminacijo, kadar je zaradi kakšne navidez nevtralne določbe, merila ali prakse neka oseba določene vere ali prepričanja, ki ima določen hendikep ali je določene starosti ali spolne usmerjenosti, v primerjavi z drugimi v slabšem položaju, razen če:
- (i) tako določbo, merilo ali prakso objektivno upravičuje legitimni cilj in je način uresničevanja tega cilja primeren in nujen; [...]

[...]“

Romunsko pravo

- 14 Člen 83 legea n° 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor (zakon št. 303/2004 o statusu sodnikov in tožilcev) z dne 28. junija 2004 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 826, z dne 13. septembra 2005) je določal, da je sodniška funkcija združljiva samo s funkcijo visokošolskega

učitelja. Poleg tega je ta zakon določal, da lahko sodniki in tožilci, katerih funkcija je prenehala zaradi upokojitve, hkrati prejemajo starostno pokojnino in dohodke iz poklicne dejavnosti, ne glede na višino teh dohodkov.

- 15 Dne 5. novembra 2009 je bil sprejet legea n°329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional (zakon št. 329/2009 o reorganizaciji nekaterih javnih organov in institucij, o racionalizaciji javne porabe, o podpori podjetjem in spoštovanju okvirnih sporazumov, sklenjenih z Evropsko komisijo in Mednarodnim denarnim skladom, *Monitorul Oficial al României*, del I, št. 761, z dne 9. novembra 2009).
- 16 Člen 2 tega zakona določa, da so ukrepi, uvedeni z njim, izredni in namenjeni zmanjšanju posledic gospodarske krize ter izpolnjevanju obveznosti iz memoranduma o soglasju in „stand-by“ aranžmaja, sklenjenega med Romunijo in Komisijo ter Mednarodnim denarnim skladom (MDS).
- 17 Z navedenim zakonom je bilo med drugim naloženo znižanje plač, ta ukrep pa je bil izveden v okviru univerzitetnega izobraževanja. Člen 3 istega zakona določa, da so ukrepi, sprejeti v skladu z memorandumom o soglasju, namenjeni premagovanju finančne krize. Gre za znižanje stroškov osebja na ravni javne uprave z znižanjem plač in z reorganizacijo ali ukinitvijo javnih organov ali institucij po njihovem združevanju s pripojitvijo, spojitvijo, razdelitvijo ali zmanjšanjem števila zaposlenih.
- 18 S členi od 17 do 26 zakona št. 329/2009 je prepovedano hkratno prejemanje neto pokojnine in dohodkov iz dejavnosti, ki se opravljajo za javne institucije, če višina te pokojnine presega znesek nacionalne povprečne bruto plače, ki je bil podlaga za določitev državnega proračuna za socialno varnost.
- 19 Člen 18 navedenega zakona določa, da morajo upokojenci iz člena 17 tega zakona pisno izbrati med prekinitvijo izplačevanja pokojnine za čas opravljanja dejavnosti ali prenehanjem delovnega razmerja, pogodbenega razmerja oziroma učinkov akta o imenovanju, če višina neto pokojnine, ki jo prejemajo, presega znesek nacionalne povprečne bruto plače. Nazadnje, člen 20 zakona št. 329/2009 določa, da neizpolnitev te obveznosti odločitve v določenem roku pomeni razlog za samodejno prenehanje delovnega razmerja, sklenjenega na podlagi individualne pogodbe o zaposlitvi ali akta o imenovanju, oziroma pogodbenega razmerja.
- 20 V skladu s členom 21 legea n°554/2004 contenciosului administrativ (zakon št. 554/2004 o upravnem sporu) z dne 2. decembra 2004 (*Monitorul Oficial al României*, del I, št. 1154, z dne 7. decembra 2004) je poleg razlogov za revizijo, določenih z zakonikom o civilnem postopku, razlog za revizijo izrek pravnomočne sodbe, s katero je kršeno načelo primarnosti prava Unije.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 21 E. Florescu, I. Poiană in M. Bădilă so opravljali poklic sodnika. Po nastopu sodniške službe so sklenili individualne pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas na delovnem mestu učitelja na pravni fakulteti v Sibiuu, pri čemer so ta delovna mesta zasedli na podlagi natečajev. Tako so poleg dela sodnika opravljali delo univerzitetnega učitelja.
- 22 Leta 2009 so tožeče stranke uveljavile svojo pravico do pokojnine iz naslova sodniške funkcije po več kot tridesetih letih službovanja. Ob tej upokojitvi so lahko v skladu z zakonom št. 303/2004 hkrati prejemali starostno pokojnino in dohodke iz svoje dejavnosti univerzitetnega poučevanja.

- 23 Po sprejetju zakona št. 329/2009, s katerim je bilo tako hkratno prejemanje prepovedano, so se E. Florescu, I. Poiană in M. Bădilă odločili za prekinitve izplačevanja starostne pokojnine od 1. januarja 2010. Deželni pokojninski sklad v Sibiuu je zato 28. decembra 2009 odločil, da se izplačevanje teh pokojnin prekine.
- 24 Iz sodbe Curtea Constituțională (ustavno sodišče, Romunija) z dne 4. novembra 2009 – s katero je to ugotovilo, da je zakon št. 329/2009 skladen z ustavo, saj se člani od 17 do 26 tega zakona ne nanašajo na osebe, katerih mandat je izrecno določen z ustavo – je razvidno, da so iz področja uporabe prepovedi hkratnega prejemanja starostne pokojnine in plače, pridobljene v javnem sektorju, med drugim izključeni nosilci mandatov v zakonodajni in izvršilni veji oblasti, člani Curtea de Conturi (računsko sodišče, Romunija), Curtea Constituțională (ustavno sodišče), Consiliul Superior al Magistraturii (visoki sodni svet, Romunija) in Înalta Curte de Casație și Justiție (vrhovno sodišče, Romunija).
- 25 Tožeče stranke iz postopka v glavni stvari so 1. marca 2010 Tribunalul Sibiu (prvostopenjsko sodišče v Sibiuu, Romunija) vložile tožbo za razglasitev ničnosti odločb o prekinitvi izplačila pokojnine, ki se nanašajo nanje in ki so bile sprejete na podlagi zakona št. 329/2009, ter za naložitev obveznosti toženim strankam v glavni stvari, da tožečim strankam izplačajo mesečne zneske njihove starostne pokojnine od januarja 2010. V utemeljitev tožbe so trdile, da so člani od 17 do 26 zakona št. 329/2009 v zvezi z ureditvijo hkratnega prejemanja starostne pokojnine in dohodkov iz dela v nasprotju s pravom Unije, zlasti z določbami Pogodbe EU in Listine, čeprav je bil ta zakon sprejet zaradi uskladitve z memorandumom o soglasju.
- 26 Tožba je bila zavrnjena s sodbo z dne 3. maja 2012. Pritožba, vložena zoper to sodbo pri Curtea de Apel Alba Iulia Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale (pritožbeno sodišče v Albi Iuliji, oddelek za delovne in socialne spore, Romunija), je bila zavrnjena s sodbo z dne 9. novembra 2012.
- 27 E. Florescu, I. Poiană in M. Bădilă so zato pri predložitvenem sodišču vložili revizijo zoper to sodbo, s katero so predlagali, naj se sodba v celoti razveljavi in naj se o njihovi tožbi ponovno odloči. Po smrti M. Bădile so njegove dedinje, in sicer C. Diaconu, A. Vidrighin in E. E. Bădilă, vstopile v postopek v glavni stvari. Tožeče stranke v glavni stvari so v utemeljitev te revizije predložitvenemu sodišču predlagale, naj Sodišču predloži več vprašanj za predhodno odločanje.
- 28 V teh okoliščinah je Curtea de Apel Alba Iulia (pritožbeno sodišče v Albi Iuliji) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali se lahko [memorandum o soglasju] šteje za akt, odločbo, obvestilo itd. s pravno veljavo v smislu sodne prakse Sodišča (sodbi z dne 3. februarja 1976, Manghera in drugi, 59/75, EU:C:1976:14, in z dne 20. marca 1997, Francija/Komisija, C-57/95, EU:C:1997:164) in je lahko predmet razlage Sodišča?
 2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba [memorandum o soglasju] razlagati tako, da lahko Komisija zaradi zmanjšanja posledic gospodarske krize z nižanjem stroškov osebja zakonito naloži sprejetje nacionalnega zakona, na podlagi katerega se neki osebi odvzame pravica do prejemanja pokojnine – ki temelji na prispevkih, vplačanih v obdobju, daljšem od 30 let, ter ki je bila pred sprejetjem navedenega zakona zakonito določena in jo je oseba prejela – ker ta oseba prejema plačo za dejavnost, ki jo opravlja na podlagi pogodbe o zaposlitvi, ki ni tista, na podlagi katere se je upokojila?
 3. Ali je treba [memorandum o soglasju] razlagati tako, da lahko Komisija zaradi zmanjšanja [posledic] gospodarske krize zakonito naloži sprejetje nacionalnega zakona, na podlagi katerega se v celoti in za nedoločen čas odvzame pravica neke osebe do prejemanja pokojnine – ki temelji na

prispevkih, vplačanih v obdobju, daljšem od 30 let, in ki je bila pred sprejetjem navedenega zakona zakonito določena in jo je oseba prejela – ker ta oseba prejema plačo za dejavnost, ki jo opravlja na podlagi pogodbe o zaposlitvi, ki ni tista, na podlagi katere se je upokojila?

4. Ali je treba [memorandum o soglasju] v celoti in zlasti točko 5(d) tega memoranduma, ki se nanaša na preureditev in izboljšanje učinkovitosti javne uprave, razlagati tako, da je Komisija zaradi zmanjšanja [posledic] gospodarske krize zakonito naložila sprejetje nacionalnega zakona, s katerim je bila za upokojene uradnike javnih institucij uvedena prepoved hkratnega prejetja [starostne] pokojnine in plače?
5. Ali je treba člene 17, 20, 21 in 47 Listine, člen 6 PEU, člen 110 PDEU ter načelo pravne varnosti, ki je določeno v pravu Unije in sodni praksi Sodišča, razlagati tako, da nasprotujejo predpisu, kakršen je člen 21(2) zakona št. 554/2004, ki za primer kršitve načela primarnosti prava Unije določa možnost revizije v zvezi z odločbami nacionalnih sodišč, izdanimi izključno na področju upravnih sporov, ki pa ne omogoča revizije v zvezi z nacionalnimi sodnimi odločbami, izdanimi na drugih področjih (civilnem, kazenskem, gospodarskem itd.), če je [z zadnjenavedenimi] odločbami kršeno isto načelo primarnosti prava Unije?
6. Ali [člen 6 PEU] nasprotuje zakonodaji države članice, s katero je za izplačilo pokojnine poklicnim sodnikom, ki temelji na prispevkih[, vplačanih] v času opravljanja sodniške službe, daljšem od 30 let, določen pogoj prenehanja pogodbe o zaposlitvi v okviru poučevanja prava na visokošolskem zavodu?
7. Ali [člen 6 PEU], člen 17(1) Listine in sodna praksa Sodišča nasprotujejo zakonodaji, s katero je sodnikom odvzeta njihova lastninska pravica na pokojnini, čeprav ta temelji na vplačevanju prispevkov, daljšem od 30 let, in čeprav so sodniki za poučevanje na univerzi ločeno plačevali in še naprej plačujejo prispevke za pokojninsko zavarovanje?
8. Ali [člen 6 PEU] in člen 2(2)(b) Direktive [2000/78] ter sodna praksa Sodišča nasprotujejo sodbi, ki jo je izdalo ustavno sodišče države članice in ki v okviru presoje ustavnosti zakona določa, da imajo pravico do hkratnega prejetja pokojnine in plače zgolj osebe, imenovane za neki mandat, s čimer je ta pravica tako odvzeta poklicnim sodnikom, za katere velja prepoved prejetja pokojnine, ki temelji na vplačevanju prispevkov, daljšem od 30 let, ker so slednji ohranili status učitelja v okviru poučevanja prava na visokošolskem zavodu?
9. Ali [člen 6 PEU] in sodna praksa Sodišča nasprotujeta zakonodaji, ki plačilo pokojnine sodnikov, ki temelji na plačevanju prispevkov, daljšem od 30 let, za nedoločen čas pogojuje s prenehanjem poučevanja na univerzi?
10. Ali [člen 6 PEU] in sodna praksa Sodišča nasprotujeta zakonodaji, ki ruši pravično ravnovesje, ki mora biti ohranjeno med varstvom lastnine oseb in zahtevami splošnega interesa, tako da zgolj neki skupini oseb nalaga izgubo pokojnine, pridobljene na podlagi opravljanja sodniškega poklica, zato ker te osebe opravljajo univerzitetno dejavnost?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 29 S prvim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba memorandum o soglasju, za razlago katerega se prosi, treba šteti za akt institucije Unije v smislu člena 267 PDEU, ki je tako lahko predmet razlage Sodišča.

- 30 V skladu z ustaljeno sodno prakso člen 267 PDEU Sodišču podeljuje pristojnost za predhodno odločanje o veljavnosti in razlagi aktov institucij Unije brez kakršne koli izjeme (sodbi z dne 13. decembra 1989, Grimaldi, C-322/88, EU:C:1989:646, točka 8, in z dne 11. maja 2006, Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, točka 36).
- 31 V obravnavani zadevi je treba navesti, da sta memorandum o soglasju sklenili Evropska skupnost, ki jo je zastopala Komisija, in Romunija. Pravna podlaga tega memoranduma je člen 143 PDEU, s katerim je Uniji podeljena pristojnost za odobritev medsebojne pomoči države članici, katere valuta ni euro in ki ima plačilnobilančne težave ali obstaja resna nevarnost, da bi v tovrstne težave zašla. V skladu s tem členom Komisija pod določenimi pogoji Svetu predlaga odobritev take medsebojne pomoči in ustreznih metode v zvezi s tem. Svet je pristojen za odobritev take medsebojne pomoči ter za določitev pogojev in podrobnosti glede te pomoči s sprejetjem direktiv ali sklepov.
- 32 Uredba št. 332/2002 določa podrobna pravila, ki veljajo za aranžma medsebojne pomoči iz člena 143 PDEU. V členu 1(2) te uredbe je zlasti določeno, da ima Komisija v skladu z odločitvijo, ki jo sprejme Svet na podlagi člena 3 navedene uredbe, in po posvetovanju z Ekonomsko-finančnim odborom, pooblastilo, da v imenu Unije sklene pogodbo o najemu posojila na trgih kapitala ali pri finančnih institucijah.
- 33 Člen 3a, prvi stavek, Uredbe št. 332/2002 določa, da Komisija in zadevne države članice sklenejo memorandum o soglasju, v katerem so podrobneje opredeljeni pogoji, ki jih je določil Svet v skladu s členom 3 te uredbe. Memorandum o soglasju, ki sta ga sklenili Unija in Romunija in za katerega razlago v zadevnem primeru prosi predložitveno sodišče, je bil sprejet po tem postopku, pri čemer je Svet zaporedoma sprejel dve odločbi, in sicer Odločbo 2009/458 o odobritvi vzajemne pomoči Romuniji na podlagi člena 143 PDEU in Odločbo 2009/459, s katero je navedeni državi članici dano na voljo srednjeročno posojilo v višini največ 5 milijard EUR, in katere člen 2(2) določa, da se pogoji gospodarske politike, povezani s finančno pomočjo, ki jo je odobrila Unija, določijo v memorandumu o soglasju.
- 34 Torej je – kot je generalni pravobranilec navedel v točki 52 sklepnih predlogov – memorandum o soglasju konkretizacija zaveze med Unijo in državo članico glede gospodarskega programa, o katerem sta se dogovorili ti stranki, pri čemer se ta država članica z navedenim memorandumom zavezuje k spoštovanju vnaprej opredeljenih gospodarskih ciljev, da bi lahko, če bo spoštovala to zavezo, prejela finančno pomoč Unije.
- 35 Glede na to, da gre za akt, katerega pravna podlaga so določbe prava Unije, navedene v točkah od 31 do 33 te sodbe, in da ga je sklenila, med drugim, Unija, ki jo je zastopala Komisija, je memorandum o soglasju akt institucije Unije v smislu člena 267(b) PDEU.
- 36 Ob upoštevanju navedenega je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba memorandum o soglasju šteti za akt institucije Unije v smislu člena 267 PDEU, ki je lahko predmet razlage Sodišča.

Drugo, tretje in četrto vprašanje

- 37 Predložitveno sodišče želi z drugim, tretjim in četrtem vprašanjem v bistvu izvedeti, ali je mogoče memorandum razlagati tako, da se z njim nalaga sprejetje nacionalne zakonodaje, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa prepoved hkratnega prejemanja neto starostne pokojnine in dohodkov iz dejavnosti, ki se opravljajo za javne institucije, če višina te pokojnine presega znesek nacionalne povprečne bruto plače, ki je bil uporabljen kot osnova za določitev državnega proračuna za socialno varnost.

- 38 V zvezi s tem je bilo pri odgovoru na prvo vprašanje poudarjeno, da je memorandum o soglasju konkretizacija zaveze med Unijo in državo članico glede gospodarskega programa, da bi bila ta država upravičena do aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic, ki je določen v členu 143 PDEU in podrobneje urejen z Uredbo št. 332/2002. Vsebuje določeno število zahtev na področju gospodarske politike, katerih spoštovanje je pogoj za odobritev finančne pomoči in ki so jih soglasno sprejeli Komisija in romunski organi, v skladu z določbami Odločbe 2009/459.
- 39 V točki 5, prvi odstavek, tega memoranduma je v zvezi s tem navedeno, da bo vsak obrok izplačan na podlagi zadovoljivega izvajanja gospodarskega programa romunske vlade. Za vsak obrok so bila določena posebna merila gospodarske politike, bodisi proračunske bodisi kvalitativne narave, ki so podrobneje urejena v Prilogi I k navedenemu protokolu, in ki jih mora Romunija izpolniti v okviru ciljev tega programa, in sicer fiskalne konsolidacije, fiskalnega upravljanja, monetarne politike, regulacije finančnega sektorja in nazadnje strukturne reforme. Naloga romunskih organov je, da v mejah navedenih meril izvajajo konkretne gospodarske rešitve, ki jim bodo omogočile, da dosežejo te cilje in spoštujejo roke, ki so jih določili z institucijami Unije.
- 40 Poleg tega je v točki 5(b), četrti odstavek, memoranduma o soglasju navedeno, da je potrebna reforma pokojninskega sistema, zlasti z ukrepi, kot je višja upokojitvena starost ali indeksiranje pokojnin v javnem sektorju s cenami potrošnih dobrin.
- 41 Vendar čeprav je memorandum o soglasju zavezujoč, ne vsebuje nobene posebne določbe, s katero bi bilo naloženo sprejetje nacionalne zakonodaje iz postopka v glavni stvari.
- 42 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na drugo, tretje in četrto vprašanje odgovoriti tako, da je treba memorandum o soglasju razlagati tako, da se z njim ne nalaga sprejetja nacionalne zakonodaje, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa prepoved hkratnega prejemanja neto starostne pokojnine v javnem sektorju in dohodkov iz dejavnosti, ki se opravljajo za javne institucije, če višina te pokojnine presega znesek nacionalne povprečne bruto plače, ki je bil uporabljen kot osnova za določitev državnega proračuna za socialno varnost.

Šesto, sedmo, deveto in deseto vprašanje

- 43 S šestim, sedmim, devetim in desetim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 6 PEU ter člen 17 Listine razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa prepoved hkratnega prejemanja neto pokojnine v javnem sektorju in dohodkov iz dejavnosti, ki se opravljajo za javne institucije, če višina te pokojnine presega neki prag.
- 44 Spomniti je treba, da je področje uporabe Listine glede ravnanja držav članic opredeljeno v njenem členu 51(1), v skladu s katerim se določbe Listine uporabljajo za države članice, samo ko izvajajo pravo Unije (sodba z dne 26. februarja 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, točka 17).
- 45 Kot navaja predložitveno sodišče, je bil v obravnavanem primeru zakon št. 329/2009 o „reorganizaciji nekaterih javnih organov in institucij, o racionalizaciji javne porabe, o podpori podjetjem in spoštovanju okvirnih sporazumov, sklenjenih s [Komisijo] in [MDS]“ sprejet, da bi Romunija lahko izpolnila zaveze, ki jih je sprejela v razmerju do Unije in ki so navedene v memorandumu o soglasju. Člen 2 tega zakona določa, da so v njem navedeni ukrepi med drugim namenjeni „izpolnjevanju obveznosti iz memoranduma o soglasju, sklenjenega med Evropsko skupnostjo in Romunijo“.
- 46 Med pogoji, določenimi z memorandumom o soglasju, od katerih je odvisna dodelitev finančne pomoči, je v točki 5(a) tega memoranduma navedeno zmanjšanje sredstev za plače v javnem sektorju, v isti točki pod (b), četrti odstavek, pa je za dolgoročno izboljšanje javnih financ določena reforma ključnih parametrov pokojninskega sistema.

- 47 Zato je treba ugotoviti, da je ukrep prepovedi kumulacije iz postopka v glavni stvari, s katerim se sočasno sledi ciljema, navedenima v prejšnji točki, namenjen izpolnjevanju zavez, ki jih je Romunija sprejela z memorandumom o soglasju, ki je del prava Unije.
- 48 Res je sicer, da je z memorandumom o soglasju Romuniji prepuščeno polje proste presoje pri izbiri ukrepov, ki so najprimernejši, da se doseže spoštovanje navedenih zavez. Vendar, prvič, ko država članica sprejema ukrepe v okviru pooblastila za odločanje po prostem preudarku, ki ji je podeljeno z aktom prava Unije, je treba šteti, da izvaja to pravo v smislu člena 51(1) Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 21. decembra 2011, N. S. in drugi, C-411/10 in C-493/10, EU:C:2011:865, točke od 65 do 68). Drugič, cilji, določeni v členu 3(5) Odločbe 2009/459, in tisti, določeni v memorandumu o soglasju, so dovolj podrobni in natančni, da je mogoče šteti, da je prepoved kumulacije, ki izhaja iz zakona št. 329/2009, namenjena izvajanju tega memorandumu in te odločbe ter s tem prava Unije, v smislu člena 51(1) Listine. Zato se Listina uporablja za spor o glavni stvari.
- 49 V teh okoliščinah je treba proučiti, ali člen 17 Listine, zlasti njegov odstavek 1, nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari. Za določitev obsega temeljne pravice do spoštovanja lastnine je treba glede na člen 52(3) Listine upoštevati zlasti člen 1 Dodatnega protokola št. 1 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu, v katerem je ta pravica določena (glej v tem smislu sodbo z dne 3. septembra 2008, Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija, C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461, točka 356).
- 50 Če zakonodaja določa samodejno izplačevanje neke socialne dajatve, se s to zakonodajo ustvarja premoženjski interes, ki za osebe, ki izpolnjujejo zadevne pogoje, spada na področje uporabe člena 1 Dodatnega protokola št. 1 k navedeni konvenciji (sodba ESČP z dne 7. julija 2011, Stummer proti Avstriji, CE:ECHR:2011:0707JUD003745202, točka 82). Pravice, ki temeljijo na plačilu prispevkov za socialno varnost, so tako premoženjske pravice za namen tega člena (sodba ESČP z dne 12. oktobra 2004, Kjartan Ásmundsson proti Islandiji, CE:ECHR:2004:1012JUD006066900, točka 39). Vendar lastninske pravice, ki jo določa navedeni člen, ni mogoče razlagati tako, da je podlaga za pravico do pokojnine v določenem znesku (sodba ESČP z dne 12. oktobra 2004, Kjartan Ásmundsson proti Islandiji, CE:ECHR:2004:1012JUD006066900, točka 39).
- 51 Glede člena 17 Listine je iz ustaljene sodne prakse Sodišča razvidno, da lastninska pravica, določena s tem členom, ni absolutna in da je lahko njeno izvajanje predmet omejitev, utemeljenih s cilji splošnega interesa, ki jih priznava Unija (glej v tem smislu sodbo z dne 20. septembra 2016, Ledra Advertising in drugi/Komisija in ECB, od C-8/15 P do C-10/15 P, EU:C:2016:701, točka 69 in navedena sodna praksa).
- 52 V postopku v glavni stvari zadevni nacionalni ukrep sicer ne povzroča popolnega odvzema pravice do pokojnine oseb, ki so v položaju, v kakršnem so tožeče stranke v postopku v glavni stvari, saj te lahko še naprej prejemajo starostno pokojnino, če se odrečejo sočasnemu opravljanju plačane poklicne dejavnosti za javno institucijo. Vendar tak ukrep omejuje uporabo in uživanje pravice do pokojnine zadevnih oseb, saj povzroča prekinitve plačevanja njihove pokojnine, če so se odločile za nadaljevanje take dejavnosti.
- 53 V zvezi s tem je treba opozoriti, da člen 52(1) Listine določa, da mora biti kakršno koli omejevanje uresničevanja pravic in svoboščin, ki jih priznava Listina, predpisano z zakonom ter spoštovati bistveno vsebino teh pravic in svoboščin. Ob upoštevanju načela sorazmernosti so omejitve uresničevanja teh pravic in svoboščin dovoljene, samo če so potrebne in če dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če so potrebne zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih.

- 54 Torej je treba ugotoviti, ali omejitev lastninske pravice, ki izhaja iz prepovedi – določene z zakonom št. 329/2009 – hkratnega prejemanja neto starostne pokojnine v javnem sektorju in dohodkov iz poklicne dejavnosti, ki se opravlja za javno institucijo, spoštuje bistveno vsebino lastninske pravice, ali ustreza cilju splošnega interesa in ali je potrebna za ta namen.
- 55 V zvezi s tem je treba najprej ugotoviti – kot je razvidno iz besedila člena 2 zakona št. 329/2009 – da pomeni ta omejitev izjemo in da naj bi veljala le začasno. Poleg tega ne ogroža načela pravice do pokojnine, temveč omejuje uporabo te pravice v natančno opredeljenih in omejenih okoliščinah, in sicer, kadar prejemanje pokojnine sovпада z dejavnostjo, ki se opravlja za javne institucije, in kadar ta pokojnina presega neki prag. Tako zakon št. 329/2009 spoštuje bistveno vsebino lastninske pravice, ki jo imajo tožeče stranke v glavni stvari na zadevnih pokojninah, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 83 sklepnih predlogov.
- 56 Dalje, navesti je treba, da je zakon št. 329/2009 namenjen racionalizaciji javne porabe v izjemnih razmerah globalne krize na finančnem in gospodarskem področju (glej v tem smislu sodbo ESČP z dne 20. marca 2012, Ionel Panlife proti Romuniji, CE:ECHR:2012:0320DEC001390211, točka 21). Natančneje, nacionalna zakonodaja v postopku v glavni stvari je hkrati namenjena uresničitvi cilja zmanjšanja izdatkov za plače v javnem sektorju in cilja v zvezi z reformo pokojninskega sistema, ki sta bila določena z Odločbo 2009/459 in z memorandumom o soglasju, da bi se zmanjšale težave s plačilno bilanco, ki so Romunijo privedle do prošnje za finančno pomoč Unije in njenega prejema. Taka cilja pa pomenita cilja splošnega interesa.
- 57 Glede primernosti in potrebnosti nacionalne zakonodaje iz postopka v glavni stvari je treba opozoriti, da imajo glede na posebne gospodarske razmere države članice široko polje proste presoje pri sprejemanju odločitev na gospodarskem področju ter da so te države v najboljšem položaju za določitev ukrepov, ki so primerni za doseganje zastavljenega cilja.
- 58 Poleg tega se z zakonom št. 329/2009 osebam, na katere se nanaša prepoved hkratnega prejemanja starostne pokojnine in dohodkov iz poklicne dejavnosti, ki se opravlja za javno institucijo, ne nalaga nesorazmerno in preveliko breme, saj, prvič, morajo izbirati med izplačilom starostne pokojnine in izplačilom teh dohodkov, le če znesek njihove pokojnine presega znesek nacionalne povprečne bruto plače, ki je bil uporabljen kot osnova za določitev državnega proračuna za socialno varnost, in drugič, se lahko kadar koli odločijo za prenehanje delovnega razmerja in začnejo ponovno prejemati svojo starostno pokojnino, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 86 sklepnih predlogov.
- 59 Zato je nacionalna zakonodaja iz postopka v glavni stvari primerna za uresničitev zastavljenega cilja splošnega interesa in potrebna za doseganje navedenega cilja.
- 60 Glede na navedeno je treba na šesto, sedmo, deveto in deseto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 6 PEU in člen 17(1) Listine razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa prepoved hkratnega prejemanja neto starostne pokojnine v javnem sektorju in dohodkov iz dejavnosti, ki se opravljajo za javne institucije, če višina te pokojnine presega neki prag.

Osmo vprašanje

- 61 Predložitveno sodišče z osmim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 2(2)(b) Direktive 2000/78 razlagati tako, da ta določba nasprotuje taki razlagi nacionalne zakonodaje, kot je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero z njo določena prepoved hkratnega prejemanja neto starostne pokojnine in dohodkov iz dejavnosti, ki se opravljajo za javne institucije, če višina te pokojnine presega znesek nacionalne povprečne bruto plače, ki je bil uporabljen kot osnova za določitev državnega proračuna za socialno varnost, velja za poklicne sodnike, ne pa za osebe, ki so nosilci mandata, določenega z nacionalno ustavo.

- 62 Ugotoviti je treba, da je Sodišče že imelo priložnost odločati o podobnem vprašanju v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 21. maja 2015, SCMD (C-262/14, neobjavljena, EU:C:2015:336), ki se je nanašala na razlago členov 2(2) in 3(1) Direktive 2000/78 v okviru istih določb zakona št. 329/2009.
- 63 Sodišče je v točki 29 te sodbe razsodilo, da glede na to, da je v skladu s členom 2(1) Direktive 2000/78 načelo enakega obravnavanja, določeno s to direktivo, namenjeno boju proti vsem oblikam diskriminacije na podlagi razlogov, ki so izčrpno naštetih v členu 1 te direktive, se navedena direktiva ne nanaša na diskriminacijo na podlagi poklicne kategorije ali delovnega mesta.
- 64 V obravnavanem primeru predložitveno sodišče ne navaja nobenega od razlogov, naštetih v členu 1, in v vprašanih za predhodno odločanje samo ugotavlja različno obravnavanje poklicnih sodnikov in oseb, ki so nosilci mandatov, določenih z romunsko ustavo.
- 65 Torej položaj, kakršen je v postopku v glavni stvari, ne spada v splošni okvir, določen s členom 2(2) Direktive 2000/78 za boj proti nekaterim oblikam diskriminacije (glej sodbo z dne 21. maja 2015, SCMD, C-262/14, neobjavljena, EU:C:2015:336, točka 31).
- 66 Glede na navedeno je treba na osmo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 2(2)(b) Direktive 2000/78 razlagati tako, da se ta določba ne uporablja pri razlagi nacionalne zakonodaje, kot je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero z njo določena prepoved hkratnega prejemanja neto starostne pokojnine in dohodkov iz dejavnosti, ki se opravljajo za javne institucije, če višina te pokojnine presega znesek nacionalne povprečne bruto plače, ki je bil uporabljen kot osnova za določitev državnega proračuna za socialno varnost, velja za poklicne sodnike, ne pa za osebe, ki so nosilci mandata, določenega z nacionalno ustavo.

Peto vprašanje

- 67 Predložitveno sodišče s petim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba pravo Unije, zlasti načeli enakovrednosti in učinkovitosti, razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da so lahko v primeru kršitve načela primarnosti prava Unije predmet revizije samo pravnomočne sodne odločbe, izrečene v upravnem sporu.
- 68 Ob upoštevanju odgovorov na ostala vprašanja na to vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

- 69 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

- 1. Memorandum o soglasju med Evropsko skupnostjo in Romunijo, sklenjen 23. junija 2009 v Bukarešti in Bruslju, je treba šteti za akt institucije Evropske unije v smislu člena 267 PDEU, ki je lahko predmet razlage Sodišča Evropske unije.**
- 2. Memorandum o soglasju med Evropsko skupnostjo in Romunijo, sklenjen 23. junija 2009 v Bukarešti in Bruslju, je treba razlagati tako, da se z njim ne nalaga sprejetja nacionalne zakonodaje, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa prepoved hkratnega prejemanja neto starostne pokojnine v javnem sektorju in dohodkov iz dejavnosti, ki se opravljajo za javne institucije, če višina te pokojnine presega znesek nacionalne povprečne bruto plače, ki je bil uporabljen kot osnova za določitev državnega proračuna za socialno varnost.**

3. Člen 6 PEU in člen 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa prepoved hkratnega prejemanja neto starostne pokojnine v javnem sektorju in dohodkov iz dejavnosti, ki se opravljajo za javne institucije, če višina te pokojnine presega neki prag.
4. Člen 2(2)(b) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da se ta določba ne uporablja pri razlagi nacionalne zakonodaje, kot je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero z njo določena prepoved hkratnega prejemanja neto starostne pokojnine in dohodkov iz dejavnosti, ki se opravljajo za javne institucije, če višina te pokojnine presega znesek nacionalne povprečne bruto plače, ki je bil uporabljen kot osnova za določitev državnega proračuna za socialno varnost, velja za poklicne sodnike, ne pa za osebe, ki so nosilci mandata, določenega z nacionalno ustavo.

Podpisi